

Τύπος και κάλπες

Του ΚΩΣΤΑ ΞΗΡΟΚΩΣΤΑ

Κανένα κόμμα, ποτέ, δεν κατέκτησε την εξουσία, δεν σχημάτισε κυβέρνηση, δεν έφθασε καν να διαθέτει τη μεγαλύτερη κοινοβουλευτική ομάδα χωρίς ισχυρή υποστήριξη από τα Μέσα Ενημέρωσης.

Από το 19ο αιώνα ακόμη, οι πολιτικοί εκείνοι που, διαθέτοντας ισχυρό δίκτυο τοπικών κομματικών αρχών, απύθηναν προς «τον ηρωικό λαό της Ανω Παραπεραχώρας» χειρόγραφες επιστολές (τις οποίες, οι εν λόγω κομματάρχες, έμπλεοι υπερηφανείας και στεντορεία τη φωνή, ανέγγυον στους συμπατριώτες τους), είχαν σαφές πλεονέκτημα έναντι

άλλων, λιγότερο «δικτυωμένων». Στα μεταπολεμικά χρόνια, ιδιαίτερα δε κατά την περίοδο της μεταπολίτευσης, ο Τύπος δεν προσπαθούσε απλώς να αντικατοπτρίζει την περιρρέουσα ατμόσφαιρα. Τη διαμόρφωνε. Με την έκρηξη των ιδιωτικών ραδιοτηλεοπτικών Μέσων, ο ρόλος του Τύπου αναβαθμίστηκε. Η προσπάθεια να διαμορφώνει, εξελίχθηκε σε προσπάθεια να επιβάλλει. Χαρακτηριστικό παράδειγμα, τα σενάρια περί ενδεχόμενης σύμπραξης των δύο πόλων του δικομματισμού, που άρχισαν να βλέπουν το φως της δημοσιότητας σε εποχές που 9 στους 10

ψηφοφόρους του ΠΑΣΟΚ και της Ν.Δ. όχι μόνο ξόρκιζαν κάτι τέτοιο, αλλά το θεωρούσαν και παντελώς αδύνατο. Σήμερα είναι η (αυτονόμη) πραγματικότητα.

Τις προηγούμενες μέρες είδαν το φως της

προηγείτο, βραχεία κεφαλή, στο 1/3 των δημοσκοπήσεων (στις άλλες, επίσης βραχεία κεφαλή, η Ν.Δ.). Είναι όμως η πρώτη φορά που εκτιμάται ότι αυτό το προβάδισμα έχει χαρακτηριστικά παγίωσης. Αν επιβεβαιω-

Πώς όμως θα κερδίσει ο ΣΥΡΙΖΑ, με τα πολύ περισσότερα ΜΜΕ όχι απλώς απέναντί του, αλλά σε ρόλο Ηρακλέων του στέμματος της παρούσας δικομματικής κυβέρνησης;

Πώς θα κερδίσει, όταν ο ίδιος ο ΣΥΡΙΖΑ δεν έχει ακόμη συγκροτήσει ολοκληρωμένο, σαφές και πειστικό κυβερνητικό πρόγραμμα; Όταν, συχνά-πυκνά, επικαλείται τα «προ μνημονίου επίπεδα», δίνοντας πάσα στους (πολλούς και πανίσχυρους) αντιπάλους του να τον κατηγορούν ότι επιδιώκει επιστροφή σ' ένα καθεστώς που οδήγησε τη χώρα στη σημερινή λαίλαπα; Όταν

ακόμη και η επικοινωνιακή του πολιτική ασκείται -εξ αντικειμένου- με λιανοντούφεκα, απέναντι στα σύγχρονα υπερόπλα αυτών που θέλει να ανατρέψει;

Βέβαια, για όλα υπάρχει πάντα μια «πρώτη φορά». Αλλά, όσο τα γκάλοπ θα δείχνουν διαφορά μικρότερη των 5 μονάδων και -ταυτόχρονα- τη Χρυσή Αυγή στην 3η θέση, με πρόθεση ψήφου που υπερβαίνει άνετα το όριο του διψήφιου ποσοστού, ο Σαμαράς, ο Βενιζέλος και η «συμμαχία των προθύμων» (πολιτικών και ΜΜΕ) δεν έχουν κανένα λόγο να ιδρώνουν από την αγωνία...

ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ

δημοσιότητας δύο δημοσκοπήσεις, σύμφωνα με τις οποίες, στην πρόθεση ψήφου των ερωτωμένων, προηγείται ο ΣΥΡΙΖΑ. Δεν είναι η πρώτη φορά που συμβαίνει αυτό. Από τις εκλογές της 17ης Ιουνίου 2012 έως και προ εβδομάδων, ο ΣΥΡΙΖΑ

θούν αυτές οι εκτιμήσεις, θα είναι επίσης η πρώτη φορά που ένα κόμμα της Αριστεράς θα βρεθεί σε θέση οδηγού της προεκλογικής κούρσας. Αν μάλιστα κερδίσει και τις εκλογές, αυτό θα καταγραφεί ως ακόμη μία «πρώτη φορά».

Η ΑΥΓΗ

Το νέο κοινωνικό, πολιτικό και εθνικό συμβόλαιο

Παπαδημητρίου Νίκος

«Δεσμεύομαι»: αυτός θα μπορούσε να ήταν ο μονολεκτικός τίτλος της κατάθεσης, από τον Αλέξη Τσίπρα, της εναλλακτικής κυβερνητικής πρότασης του ΣΥΡΙΖΑ, έτσι όπως παρουσιάστηκε σε δύο δόσεις: στην ανοιχτή συγκέντρωση της Παρασκευής και τη χθεσινή διαβούλευση με τους κοινωνικούς - παραγωγικούς φορείς (όταν η εφημερίδα μας είχε ήδη τυπωθεί). Ένα συμβόλαιο με τους πολίτες, με πέντε άξονες:

1. Επαναδιαπραγμάτευση του χρέους, με αποφασιστική διεκδίκηση του κουρέματος, ρήτρα ανάπτυξης και περίοδος χάριτος για την αποπληρωμή. Ταυτόχρονη διεκδίκηση του κατοχικού δανείου.

2. Σχέδιο ανάσχεσης της ανθρωπιστικής κρίσης. Πρόκειται για την απόλυτη προτεραιότητα για την κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ: «Σώζουμε τον κόσμο από τις συνέπειες της φτώχειας, αυτή είναι θεμελιώδης υποχρέωση της κυβέρνησης της Αριστεράς. Πρώτα ο λαός, η Παιδεία και η Υγεία και τελευταίοι οι δανειστές», σημείωνε μιλώντας στην «Αυγή» της Κυριακής κορυφαίος παράγων του κόμματος της αξιωματικής αντιπολίτευσης. Και με τη φράση του αυτή υπογράμμισε το γεγονός ότι οι ανάγκες των πολιτών θα υπηρετηθούν πάση θυσία, ανεξάρτητα από την πορεία των διαπραγματεύσεων με τους δανειστές, οι οποίες άλλωστε μπορεί να μην είναι σύντομες - και στον ΣΥΡΙΖΑ είναι έτοιμοι και για ένα τέτοιο ενδεχόμενο.

Πιο πρακτικά, κανείς χωρίς ιατρική - νοσοκομειακή περίθαλψη και αρωγή. Κανείς με κομμένο νερό, ηλεκτρικό ή χωρίς θέρμανση. «Κανένας άνθρωπος να μη γίνεται θήραμα κανενός επειδή δεν έχει το αντίτιμο του εισιτηρίου για τις αστικές μεταφορές», έλεγε χαρακτηριστικά ο Αλέξης Τσίπρας. Κανείς χωρίς ένα πιάτο φαί, κανένας παιδί χωρίς παιδικό σταθμό, κανένας πλειστηριασμός πρώτης κατοικίας. Όχι χαράτσια, νέα «Σεισάχθεια».

3. Σχέδιο εθνικής ανασυγκρότησης. Με μέτρα τόνωσης της ζήτησης. Με άμεση επαναφορά του κατώτατου μισθού στα προ Μνημονίου επίπεδα, αλλά και σταδιακή αποκατάσταση των υψηλότερων μισθών - συντάξεων. Με επαναφορά της εργατικής νομοθεσίας που οι μνημονιακές κυβερνήσεις κατήργησαν. Με τακτοποίηση των χρεών

προς τράπεζες, εφορίες και ασφαλιστικά ταμεία, όσων, πράγματι, αδυνατούν να ανταποκριθούν. Με στοχευμένη ανακατανομή των δημοσίων δαπανών προς όφελος της κοινωνικής προστασίας, της Παιδείας, της έρευνας, του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων. Με σταδιακή μετάθεση φορολογικών βαρών από τους μη έχοντες στους έχοντες, από τους έμμεσους στους άμεσους φόρους. Με τόνωση των συγκριτικών πλεονεκτημάτων της εθνικής οικονομίας, όπως είναι ο τουρισμός, η ενέργεια, η αγροτική παραγωγή, η τεχνολογία - έρευνα.

4. Ανάκτηση του δημόσιου πλούτου, θέτοντας τέρμα στο πάρτι του ΤΑΙΠΕΔ («θα επαναξετασθούν όλες οι συμβάσεις ιδιωτικοποιήσεων», ήταν το μήνυμα του προέδρου του ΣΥΡΙΖΑ), εθνικοποιώντας τις τράπεζες, αναδιοργανώνοντας τη δημόσια διοίκηση χωρίς πελατειακό κράτος και ρουσφέτι.

5. Ανάκτηση της εργασίας. Στόχος που θα εξυπηρετηθεί με την κατάργηση του Μνημονίου, αλλά και με ειδικότερα μέτρα, όπως, προστασία των εργαζομένων μέσω του εργατικού δικαίου και της ενίσχυσης των ελεγκτικών μηχανισμών, επίσης με την καθιέρωση ρήτρας απασχόλησης σε κάθε επιδοτούμενη επιχείρηση.

Αξίζει, τέλος, να σημειωθεί ότι, σε αντίθεση με ό,τι συνηθίζονταν ως τώρα, η καθιερωμένη συνάντηση του πολιτικού αρχηγού με τους παραγωγικούς φορείς τη φορά αυτή δεν εξαντλήθηκε στην ομιλία του πρώτου. Αντιθέτως, μετά την αρχική εισήγηση του Αλ. Τσίπρα, επρόκειτο να ακολουθήσει εξαντλητική διαβούλευση μέχρι αργά το βράδυ του Σαββάτου (η «Αυγή» που κρατάτε στα χέρια σας ήταν ήδη στα περίπτερα).

Όπως αξιοσημείωτη είναι και η ευρεία γκάμα προσκεκλημένων που αναμενόταν να δώσουν το «παρών» χτες βράδυ: κοινωνικοί εταίροι και επιστημονικοί σύλλογοι, αυτοδιοικητικές αρχές και φορείς της πόλης, ενώσεις εργαζομένων στα μέσα ενημέρωσης και πυρήνες Πολιτισμού, οικολογικές οργανώσεις και αγρότες, διοικήσεις τραπεζών και επιμελητήρια (αμιγώς ελληνικά και μη), εκπρόσωποι σωματείων εργαζομένων και μικρομεσαίων.

Για την κυβερνητική πρόταση της αξιωματικής αντιπολίτευσης...

ΤΙΠΟΤΟ ΘΕΜΑ

Καλά ο Ακχς τα πήρε, ποιος όμως του τα έδωσε;

Βασίλης Στεφανακίδης

Εντός των προσεχών ημερών, πέφτει η αυλαία στην πολύκροτη υπόθεση Τσοχατζόπουλου. Από τη στιγμή που ανακινήθηκε η υπόθεση μέχρι σήμερα, έχουν καταναλωθεί τόνοι από μελάνι από τις καταθέσεις των εμπλεκομένων μέχρι να σχηματισθεί η ογκώδης δικογραφία.

Λίγο πολύ τόσο η κοινή γνώμη όσο και οι δικαστές καταλήγουν στο συμπέρασμα ότι ο Ακχς και η παρέα του έπαιρναν μίζες με το τσουβάλι για τα διάφορα εξοπλιστικά προγράμματα και πως τη μερίδα του λέοντος την έπαιρνε ο αρχηγός της "εγκληματικής οργάνωσης" και ψίχουλα όλοι οι άλλοι που έκαναν τις μεταφορές και φρόντιζαν να εξαφανιστούν τα ίχνη της διαδρομής του μαύρου χρήματος.

Όπως όλα δείχνουν το δικαστήριο έχει πεισθεί για την κατηγορία της δωροδοκίας και των συνεπακόλουθων αδικημάτων περί μαύρου χρήματος κλπ. Η δωροδοκία όμως είναι σαν το ταγκό. Χρειάζονται δύο.

Ε λοιπόν, τι έχει κάνει μέχρι σήμερα η δικαστική έρευνα για να βρει ποιος τέλος πάντων είναι αυτός που έδινε τις μίζες;

Ποιος είναι αυτός που γέμισε τις βαλίτσες με μαύρο χρήμα ή κατέθετε εκατομμύρια σε offshore εταιρείες που ήταν ιδιοκτησίας Τσοχατζόπουλου;

Γιατί αν δεν απατώμαι τις ίδιες ευθύνες έχουν τόσο ο δωροδοκούμενος όσο και ο δωροδοκώ-

Ε λοιπόν γιατί δεν βρέθηκαν στο ίδιο σκαμνί και κάποιοι από τους αντιπροσώπους των πολεμικών βιομηχανιών στην Ελλάδα και οι οποίοι συνεχίζουν να αλωνίζουν την Ελληνική επικράτεια;

Γιατί βρίσκονται στο απυρόβλητο

και συνεχίζουν να καταθέτουν προσφορές στο Υπουργείο Άμυνας για λογαριασμό μεγάλων βιομηχανιών πολεμικού υλικού από Αμερική έως Ευρώπη και Ρωσία;

Μήπως δεν τους ξέρουν; Καμιά δεκαριά είναι όλοι κι όλοι και τους ξέρει από την καλή και την ανάποδη ακόμα και ο τελευταίος δημοσιογράφος που ασχολείται με θέματα άμυνας.

Δηλαδή θα καταδικαστούν ο Ακχς και η παρέα του, αλλά τα λαμόγια που σκορπούν τις μίζες προκειμένου να πουλήσουν την πιασμένη τους στο Ελληνικό δημόσιο είναι χρήσιμο να βρίσκονται έξω;

Μήπως γιατί το πάρτι με τα εξοπλιστικά έχει συνέχεια και απλώς αλλάζουν τα πρόσωπα των δωροληπτών;

Άραγε κανείς δεν αναρωτήθηκε: τα τελευταία χρόνια έγιναν συγκεκριμένες προμήθειες, αρμάτων, υποβρυχίων, ελικοπτέρων, ραντάρ, αεροπλάνων κλπ και δαπανήθηκαν τόσα δια.

Ποιοι είναι λοιπόν αυτοί οι αντιπρόσωποι των συγκεκριμένων αυτών εταιρειών, να τους φωνάξουμε να μας πουν αν έχουν ακούσει κάτι για μίζες;

Δυστυχώς όμως η ελληνική δικαιοσύνη αρκείται μόνο σε αυτούς που πιάνονται με τη γίδα στην πλάτη και όχι με τους συνεργούς οι οποίοι επιπρόσθετα είναι εκ των προτέρων ύποπτοι τελέσεως του ίδιου αδικήματος.

Και δυστυχώς αυτούς τους βλέπουμε καθημερινά στα in στέκια να προκαλούν με τον τρόπο ζωής τους και έχουν μόνιμη μόνιμη απάντηση όταν ερωτώνται τι κάνουν: business as usual!